

Sukanec, ki smo ga dosedaj uporabljali, smo dobivali iz inozemstva. Bili smo navezani le na uvoz. Znana mariborska tvrdka Hutter in drug pa je kupila pred letom najmodernejše stroje in izdeluje sedaj najboljši domaći sukanec. — V Sloveniji hočemo zato kupovali le sukanec z zaščitnim znakom: sreč in nageljček. Zahtevajte ta sukanec v vsaki trgovini! Kjer ga pa nimajo, naj ga naročijo v tovarni Hutter in drug, Maribor, Melje.

razpasa brezobrtna trgovina s svinjskimi kožami.

Lončarovec. Prejšnji teden je nekdo začgal slamo Janeza Zakoč, ki mu je vsa zgorela. Skoda je precejšnja in ni krifa z zavarovalnino. Slamo je baje začgal neki rojak iz sovraštva.

Prosenjakovci. Pretekli teden ponoči je nemdoma zgoro goreti gospodarsko poslopje Hurta Matzenauer, skoda znaša okrog 45.000 din, ki je krita z zavarovalnino. Ker se se zadnje čase požari ponavljali prepogostokrat, so postali orožniki čuječi in so sedaj nekaj osmislencev artileriji in jih predali okrožnemu sodišču v Murski Seboti. Poizvedbe trajajo.

Bakovci. Prejšnji teden je neznan tat vломil v baraku Terenske tehnične sekcije za regulacijo Mure ter iz nje odnesel okrog 180 kg, odnosno 1800 m² mm debele žice, vodno tehnico in velike klešče za rezanje žice. Vrednost ukradenega blaga znaša nad 1000 din. Ker je baraka v samotnem gozdiku, tatu ni bilo težko zlomiti železne ključavnice in odnesti omenjene predmete.

Kuzma. V naši novoustanovljeni ekspozituri smo minulo soboto dobili novega dušnega pastirja v osebi g. Jerič Mihaela, turniškega dekana brata, ki je deslej kaplanoval v Prevaljah. Našemu novemu duhovniku želimo obilo božjega blagoslova, da bo njegovo delo v vinogradu Gospodovem čim plodnejše!

Lipa. Nekako pred enim letom je postal žrtve tihotapstva naš rojak Škalič, pa kljub temu mnogim tihotapska žilica še sedaj ne da miru, temveč tvegajo svoje lastno življenje in za njegovo

čelo tihotapijo. Tokrat je postal zopet žrtve smrtnega strela naš rojak, komaj 18-letni Jožef Maučec, katerega so starejši tovariši nagovorili, da je šel z njimi — po smrti. V družbi šestih tovarišev je v nedeljo, 26. februarja, ob eni uri ponoči v Skakavcih prekoračil z raznim švercarškim blagom mejo, kar je opazili službujoči obmejni organ in jih je pozval, da naj stojijo. Ker pa na voelkratni poziv le niso hoteli obstati, je graničar uporabil orožje ter Maučeca smrtno zadel, a ostali se pobegnili. Pri raztelesenju je bilo ugotovljeno, da je bil zadel v malo črevo in mu je krogla šla skozi hrbitenico. Polkovnik je nosil s seboj 10 kg saharina in 80 paketov igralkih kart. Pri sebi je imel tudi revolver Starší — katerim izrekamo sežalje — so mrtvega sina 27. februarja spravili domov, kjer so ga pokopali. Pripovedali bi vsem, ki so vdani švercarške strasti, da že končno nehajo s tem prenevarnim poslom, ker je zahtevalo že preveč smrtnih žrtev.

Bukovnica. V nedeljo dopoldne sta prišla dva maskirana moški k logarju Horvat Stefanu ter sta od njegove žene, ki je ravno prinesla vodo, zahtevala denar, ki ga je mož dobil. Ko jima je odgovorila, da mož ni doma, a njej ni znano, če je prinesel kak denar, sta ga ponovno zahtevala in ji grozila, da jo bosta ubila, ako takoj ne izroči denarja in moževe obleke. Odgovorila jima je, naj malo počakata, da jima bo takoj ustregla. Stopila je v sobo, vzela možovo puško in sprožila na maskiranca ter enega zadeva v desno ramo, nakar sta tolovaja pobegnila. Zadevo preiskujejo orožniki.

Turnišče. Dne 27. februarja je prodijal na dražbi stoječa drva svoje tete g. Čizmarija Peter. To je bila prva dražba, kjer so se drva lahko dobila nekoliko ceneje, kar je dobrodošlo zlasti renejsim. — Prejšnji teden je imela naša čevljarska zadruga svoj letni občni zber, na katerem so razpravljali o perečih vprašanjih. Pri volitvi uprave je bil izvoljen stari odbor.

Beltinci. Prejšnji teden so se v groficiinem milnu vnele mastne deske, a domaćinom in gasilcem se je posrečilo požar zadušiti. — Na »Matjoševem« sejmu, katerega smo že težko pričakovati, je bilo toliko živine, da je komaj dobila prostor

na sejmišču. Čene za prodajalce niso bile ugodne. Tudi cena prašičem je padla za 2 din pri kg.

Gornja Lendava. Dne 10. in 11. marca se bo vršil pri nas tečaj za vsa katoliška dekleta naše župnije. Tečaj bo vedel g. Drago Oberzan in ena učiteljica. Dekleta, udeležite se ga v obilnem številu! Vabimo tudi dekleta sosednjih far. — V nedeljo, 12. marca, ob 10 pa se bo vršil sestanek katoliških učiteljev v prosvetni sobi. Na tem sestanku bo predaval g. Drago Oberzan o slobodni učiteljici v moderni soli. Pridite, ne bo vam žal! — V našem župnišču se nahaja na bolezniščem depustu g. Stefaneo Anton, bogoslovec iz Turnišča. Zelimo mu, da se pri nas dobro počuti!

Naši rajni

Sv. Anton na Pohorju. Dne 23. februarja je veleposastnik Kristian Pongracij zatishil svoje trudne dni v visoki starosti 85 let. Bil je pravi krščanski mož, vse so ga čisli, njegovo srce je bilo usmiljeno in roka dobrotniva. Čeprav star, je še vedno rad prihajal na hribček v cerkev sv. Antona. Naj je bilo lepo ali grdo vreme, on je bil v cerkvi vsako nedeljo in tudi ob delavnikih je mnogokrat prišel. Ob pogrebu se je zbrala velika množica ljudi od blizu in daleč, da ga spremijo na njegovi zadnji poti. Pri hiši žalosti se je od rajnega poslovil Anton Pušnik, p. d. Kopnik, ob grobu pa g. seprovizor Vrhnik Alojz. Domači cerkveni pevski zbor mu je v slovo zapel žalostinko »Vigred se povrne«. Bodil mu Bog obilen plačnik! Žalujočim domaćim našo sežalje!

St. Janž pri Dravogradu. V bolnišnici v Slovenskem Gradišču je umri v starosti 53 let Ivan Guzej, posostnik in vsestransko odlični mož iz Bušovske vasi. Iz bolnišnice je pripeljal krsto gasilski voz na domače pokopališče, kjer se je vršil slovesen pogreb. V imenu občine se je poslovil od blagopokojnega župana Ivan Vrhnik. Pri odprttem grobu mu je govoril g. monsignor in dekan Fr. Ks. Meško, Alojzij Kranje za ohčinske uslužbence in še Ivan Vrhnik žalostinke je eden združeni moški pevski zbor cerkvenih

strstvu za prosveto. Postavili ga bodo v vsečiljskem okraju.

Gluhi stražniki

Bukareščanska policijska uprava je napravila poskus in nastavila za prometne stražnike gluhe, ki jim trušč ne more kvariti živcev. Izkušalo se je, da se morajo stražniki bolje osredotočiti na dogodek okrog sebe, ker se navezani samo na rabe oči. Utrudijo in izkupajo se desti manj nego navadni stražniki, pri tem pa je najhitro storitev ista. Bojanen, da jih utegne gluhost spraviti v večjo nevarnost, se ni izkazala za utemeljeno, ker jim oči popolnoma nadomeščajo sluh in so tudi zanesljivejše od sluhu. Po tej izkušnji bodo za stalno nastavili nekoliko gluhih prometnih stražnikov.

Ta predlog je Štefana zmedel in razjezik. Sumil je, da ga hoče Kazimir ponižati pred Nino. Za tipe je pomislil, potem pa samozavestno odgovoril:

»Radi mene le pustite pri miru tistega natakarja. Ne maram gostilniškega dela. Včasih rad izpijem čašo piva, toda vedno ne bi rad plesnel v umazanih gostilniških prostorih. Hvala tpa za ponudbo! Le ostanite sami v vaši točilnici!«

»Vi pa v svoji tovarni pri staroveškem stroju! Enkrat bi rad videl, kako se držite, ko ga z nogo ženete. To mora tako izgledati, kakor da bi nože brusili. Le ostanite tam! Tam je gotovo lepše ko v moji točilnici, zlasti ob večerih, ko greste od dela zamazani in zmučeni. To je za takega pritepenca čisto dobro delo!«

Štefan je zardel. Stisnil je pesti in skočil proti Kazimiro.

»Še eno tako zinite!« je zakričal.

Nina je hitro skočila med moža.

»Štefan!« je dejala s prosečim glasom.

Kazimir se je glasno zasmehal in šel iz sobe. Tako trdo je stopal po stopnicah v nadstropje, da so se tla tresla.

Štefan je jezno zrl za njim.

»Tega mu ne bom odpustila!« se je oglasila Nina. »Mene je hotel ponižati!«

»Vrtnice! Kazimir, kako dober človek ste!« Vrtnice je dala v vazo, eno pa si je zataknila v lase. Nato je sedla h. klavirju in zaigrala svojo najljubšo pesem »Srce in cvetlice«. To pesem je igrala tudi tisti večer, ko je prvič srečala Štefana. Za igraje ni bila razpoložena in tudi igrala ni bogve kako lepo, a moža sta jo vkljub temu z užitkom poslušala.

Kazimir je do konca ohranil oni dobrudušni izraz, ki ga je imel na obrazu ob vstopu. Štefan ga je mrko pogledoval od strani. Smatral ga je za vsiljivca in bi najraje pognal iz sobe njega in njegove vrtnice.

Nina je končala prvo pesem. Nato je začela preobračati note, ki so ležale na klavirju. Iskala je novo pesem. Kazimir je porabil odmor za razgovor. K Štefanu se je obrnil in ga izpraševal o vseh močnih stvarach. Vse ga je zanimalo: Od kod je prišel? Ali je mati Poljakinja? Kje je zaposlen? Kje stane? Ali je zadovoljen z delom? Ali ne bi hotel druge zaposlitve? Morda v gostilni? Ali še ni mislil na to, da bi postal natakar?

Štefarovi kratki in hladni odgovori so pričali o tem, da mu ni za razgovor, toda Kazimir ni hotel tega opaziti. Čutil je, da se fant jezi in to mu je bilo v veselje. Vse bolj je postal vsiljiv s povpraševanjem. Naposlед je dejal:

»Pridite enkrat v mojo točilnico. Z enim natkarjem nisem zadovoljen in ga bom odslovil. Če bi imeli veselje do dela v točilnici, bi lahko vi prevzeli njegovo mesto.«